

Maade som Danmark eller Spanien. Og hvad Spanien angaar, saa har man ogsaa der haft en bedre Nationalbankbestyrelse, drevet en bedre Guldpolitik; som Følge deraf har man en god Valuta. De har ført en anden Politik, og de har en god Valuta, medens vi har en slet Valuta, det er lige ud ad Landevejen.

Jeg begriber ikke, at den højtærede Minister netop som Jurist ikke vægrer sig ved, at der ligefrem under hans Ressort udkommer Sedler, paa hvilke der staar en vitterlig Usandhed om, at disse Sedler paa Anfordring indløses med Guld. I August 1914, da denne Lov blev udstedt, cirkulerede der saadant noget som 150 Millioner i danske Sedler. Senere er 400 Millioner kommet til. Hvad skulde det vel have gjort, om disse havde faaet den nævnte Tilføjelse? Jeg tror oprigtig talt ikke, at nogen vilde have klassificeret dem derefter. De kunde godt beholde den samme Farve. Jeg kan ikke begribe, hvad det er for Overvejelser, den ærede Minister bringer os ind paa om forskellige slemme Sider derved. Skulde der komme saadanne Sedler, paa hvilke der staar klar Tale i Modsætning til den falske, der nu staar, saa maa de for mig gerne kaldes Schovelinske Sedler, men jeg er bange for, at man saa vil kalde de Sedler, man nu har, Rytter-Sedler, ligesom man taler om Rytter-Veksler; i alt Fald er jeg bange for, at man vil sige, at det er Sedler, der ikke er funderede paa Guld, men paa Rubin.

Justitsministeren (Rytter): Til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) vil jeg kun sige, at der er ikke Tale om, at Nationalbanken har stillet Regeringen Stolen for Døren; der er derfor stor Mulighed for at forhandle om Sagen i et Udvalg.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) henviste til forskellige Haandbøger, men de er jo skrevne før Krigen, og Forholdene er ikke ganske de samme nu.

Dalsgaard: Det er nærmest til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), jeg kunde ønske at gøre en kort Bemærkning, angaaende Udbyttefordelingen. Der har undertiden lydt Røster ogsaa paa Rigsdagen om, at Nationalbanken ikke kunde betragtes som fuldt solvent, naar den ikke kunde indløse sine Sedler med Guld, som den lover. Jeg skal ikke paa det nuværende Tidspunkt udtale mig om den større eller mindre Berettigelse af saadanne Paastande, men jeg skal kun gøre opmærksom paa, at hvis Nationalbanken ikke skulde

være saa grundmuret, som man kunde ønske, den skulde være, er den rette Vej til at faa den bedre konsolideret ikke den at gaa til at forøge Statens Del af Nationalbankens Overskud; disse to Ting staar til hinanden som Ild til Vand. Hvis man vil have Banken bedst muligt konsolideret, maa man dog søge at faa det mest mulige af dens Overskud lagt hen til Konsolideringen. Der lægges jo nu en meget stor Del af Overskuddet hen til Aktionærernes Udbytteudligningsfond. Det, der lægges hen, er jo ikke udbetalt og kan derfor benyttes som en Slags Reserve, som Nationalbanken kan gribe til, naar den skulde faa Brug derfor; om det er for meget, der lægges hen til denne Fond, og om en Del deraf maaske burde lægges hen til en anden Fond, kan der vel være delte Meninger om. Men jeg vil endnu en Gang hævde, at vil man have, at Nationalbanken skal konsolideres det mest mulige, er det ikke nogen god Motivering for at forlange, at Staten skal have den størst mulige Del af Overskuddet.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) udtalte, at vi skulde se hen til Holland og Spanien, thi der var der bedre Valutaer. Det er rigtigt nok, men jeg synes, at det ligger nærmere for os at se hen til Norge og Sverige. Den svenske Valuta har ganske vist ogsaa været høj, men Norge har været stillet ligesom Danmark, og jeg tror, at det er mest rimeligt, at vi sammenligner vore Forhold med Forholdene i Norge og Sverige fremfor med de sydeuropæiske Lande og ogsaa fremfor at sammenligne os med Holland. Jeg tror ikke, at det vilde have været Nationalbanken muligt paa nogen Maade at holde vore Sedler i Pari. Jeg har haft denne Opfattelse hele Tiden, og jeg takker det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds, fordi han har erkendt dette. Jeg har den samme Opfattelse endnu den Dag i Dag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Schovelin: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.